

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

27 MAI 1969

PROJET DE LOI

- 1° majorant le taux des pensions de guerre;
- 2° établissant un régime de liaison des rentes de guerre à l'indice des prix de détail;
- 3° modifiant certaines dispositions des lois sur les pensions de réparation, coordonnées le 5 octobre 1948.

AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR LE GOUVERNEMENT.

Art. 7.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« L'article 7, alinéa 5, des mêmes lois, modifié par la loi du 24 décembre 1968, est remplacé par la disposition suivante :

Les séquelles tardives de l'internement et de la déportation des prisonniers politiques sont constitutives d'un état pathologique entraînant, sans autres conditions, l'octroi d'une invalidité au taux de 10 p. c. aux bénéficiaires de la loi du 5 février 1947 organisant le statut des étrangers, prisonniers politiques et de la loi du 26 février 1947 organisant le statut des prisonniers politiques et de leurs ayants droit, s'ils en font la demande et s'ils ont subi soit :

a) une captivité d'une durée totale d'au moins un an en déportation ou au camp de Breendonck;

Voir :

372 (1968-1969) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

27 MEI 1969

WETSONTWERP

- 1° tot verhoging van het bedrag van de oorlogspensioenen;
- 2° tot instelling van een stelsel van koppeling van de oorlogsrenten aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen;
- 3° tot wijziging van sommige bepalingen van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE REGERING.

Art. 7.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« Artikel 7, 5° lid, van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 24 december 1968, wordt vervangen door de volgende bepaling :

De nakomende gevolgen van internering en deportatie van politieke gevangenen vormen een pathologische toestand die de toekenning met zich brengt, zonder andere voorwaarden, van een invaliditeitspercentage van 10 pct. aan de gerechtigden op het genot der wet van 5 februari 1947 tot regeling van het statuut der vreemdelingen, politieke gevangenen, en van de wet van 26 februari 1947 houdende regeling van het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden, die een aanvraag indienen en het voorwerp zijn geweest :

a) van een gevangenschap van in totaal ten minste één jaar in deportatie of in het kamp van Breendonck;

Zie :

372 (1968-1969) :

— N° 1 : Wetsontwerp.

b) une captivité comportant six mois ininterrompus au moins au camp de Breendonck;

c) une captivité d'au moins six mois ininterrompus précédant immédiatement soit la date de la libération du lieu d'internement en déportation, soit la date du rapatriement postérieure à cette libération telle que cette date est fixée par une décision coulée en force de chose jugée des juridictions prévues par les lois du 5 février 1947 et du 26 février 1947 rappelées ci-avant;

d) une captivité allant sans interruption de la date de l'arrestation à celle de la libération en territoire belge, au cours d'un transfert d'un lieu de déportation à un autre, si la durée totale de captivité est d'au moins un an.

Lorsque la captivité reconnue pour l'application du statut des prisonniers politiques organisé par les lois du 5 février 1947 et du 26 février 1947 et visée aux littéras b, c et d, atteint la durée minimum requise, les commissions créées en vertu des lois précitées, pourront décider, en justifiant leur décision sur base des critères énoncés ci-après, que les conditions fixées par ces littéras sont remplies si cette captivité a subi une interruption épisodique ou si elle a pris fin avant la date de la libération du lieu d'internement en déportation, sans que l'intéressé ait eu la possibilité de regagner le pays.

Les commissions apprécieront dans chaque cas, les raisons de l'interruption ou de la cessation de la captivité ainsi que la gravité des conditions dans lesquelles l'intéressé a vécu pendant ces périodes. »

Art. 8.

Au § 1er, 3e ligne et au § 3, dernier alinéa, 4e ligne, supprimer les mots : « littera c ».

JUSTIFICATION.

Cet amendement a pour objet d'ajouter à l'article 7 des lois coordonnées sur les pensions de réparation prévoyant une réparation forfaitaire des séquelles tardives de l'internement et de la déportation en faveur des prisonniers politiques, une disposition tendant à régler le cas de certains prisonniers politiques qui sont exclus du bénéfice de la loi parce que leur captivité a subi une interruption épisodique ou qu'elle a cessé avant la date de la libération du lieu d'internement en déportation et que la période d'interruption ou la période située entre la date de cessation de captivité et celle du rapatriement n'a pas été prise en considération pour l'application du statut.

Il s'agit, par exemple, de prisonniers politiques dont le camp a été bombardé et qui sont restés livrés à eux-mêmes pendant un certain temps avant d'être repris, de prisonniers politiques qui, au cours d'un transfert, ont été placés par erreur dans un camp non reconnu, voire dans un camp de prisonniers de guerre, ou encore de prisonniers politiques qui ont réussi à s'évader et ont dû vivre dans la clandestinité, en pays ennemi, jusqu'à la fin des hostilités.

Dans les cas de l'espèce, si la durée de la captivité admise pour la reconnaissance du statut atteint la durée minimum requise, les commissions d'agrément des prisonniers politiques pourront décider que les conditions d'octroi de la pension forfaitaire sont réunies, nonobstant ces différentes périodes d'interruption dans le bénéfice du statut.

Etant donné que la dérogation à l'obligation d'avoir subi une captivité totale d'au moins un an n'est prévue par la loi que dans certains cas de captivité particulièrement éprouvante et notamment en faveur de ceux qui ont connu la captivité au cours des derniers mois de la guerre, les nouvelles mesures prévues devront être appliquées en respectant l'esprit de la loi qui est d'accorder un dédommagement pour les séquelles physiques tardives résultant du régime concentrationnaire imposé aux prisonniers politiques.

Le choix des commissions d'agrément pour prisonniers politiques a d'ailleurs été déterminé à la demande même des dirigeants de la Confédération nationale des prisonniers politiques, par le fait que ces commis-

b) van een gevangenschap van ten minste zes ononderbroken maanden in het kamp van Breendonck;

c) van een gevangenschap van ten minste zes ononderbroken maanden die onmiddellijk de datum voorafgaat van de bevrijding van de plaats van internering in deportatie, of de datum van de na die bevrijding volgende repatriëring zoals deze datum is vastgesteld door een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de rechtscolleges ingesteld bij de hiervoren vernoemde wetten van 5 februari 1947 en van 26 februari 1947;

d) van een gevangenschap die zonder onderbreking heeft geduurd van de dag van de aanhouding tot die van de bevrijding op Belgisch grondgebied tijdens het overbrengen van een plaats van deportatie naar een andere, zo de totale duur der gevangenschap ten minste één jaar bedraagt.

Wanneer de gevangenschap die werd erkend voor de toepassing van het statuut van de politieke gevangenen, ingesteld door de wetten van 5 februari 1947 en van 26 februari 1947, en die wordt bedoeld in de littera's b, c en d, de vereiste minimumduur bereikt, zullen de krachtens voornoemde wetten ingestelde commissies, mits hun beslissing op basis van de hierna opgegeven criteria te rechtvaardigen, mogen beslissen dat de in die littera's bepaalde voorwaarden vervuld zijn indien die gevangenschap een episodische onderbreking heeft gekend of indien zij vóór de datum van de bevrijding van de plaats van internering in deportatie een einde heeft genomen, zonder dat de betrokkene in de mogelijkheid was in het land terug te keren.

De commissies zullen voor elk geval de redenen van de onderbreking of van het ophouden van de gevangenschap beoordelen evenals de ernst van de voorwaarden waaronder de betrokkene gedurende die periodes heeft geleefd. »

Art. 8.

In § 1, 3^e regel, en in § 3, laatste lid, 4^e regel, telkens de woorden « littera c » weglaten.

VERANTWOORING.

Dit amendement beoogt de toevoeging aan artikel 7 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, die voorzien in een forfaitaire vergoeding van de nakomende gevolgen van internering en deportatie ten voordele van de politieke gevangenen, van een bepaling tot regeling van het geval van sommige politieke gevangenen die van het voordeel van de wet zijn uitgesloten omdat hun gevangenschap een episodische onderbreking heeft gekend of een einde heeft genomen vóór de datum van de bevrijding van de plaats van internering in deportatie en de periode van onderbreking of de periode die gelegen is tussen de datum van het einde van de gevangenschap en die van de repatriëring, voor de toepassing van het statuut niet in aanmerking werd genomen.

Het betreft, bij voorbeeld, politieke gevangenen wier kamp werd gebombardeerd en die gedurende een zekere tijd aan hun lot waren overgelaten vooraleer zij opnieuw werden gevangengenomen, politieke gevangenen die tijdens een overbrenging, bij vergissing in een niet erkend kamp werden geplaatst, zelfs in een krijgsgevangenenkamp, of nog, politieke gevangenen die erin geslaagd zijn te ontsnappen en die clandestien, hebben moeten leven in een vijandelijk land.

In die gevallen zullen de aanvaardingscommissies voor de politieke gevangenen, indien de duur van de voor de erkenning van het statuut aangenomen gevangenschap de vereiste minimumduur bereikt, mogen beslissen dat de voorwaarden inzake toekenning van het forfaitaire pensioen zijn vervuld, niettegenstaande die verschillende periodes van onderbreking in het genot van het statuut.

Daar door de wet slechts in sommige gevallen van bijzonder harde gevangenschap en inzonderheid ten voordele van degenen die tijdens de laatste maanden van de oorlog de gevangenschap hebben doorgemaakt, wordt afgeweken van de verplichting van in totaal een gevangenschap van ten minste één jaar te hebben ondergaan, zullen de nieuwe maatregelen moeten worden toegepast mits eerbiediging van de geest van de wet, die erin bestaat een schadeloosstelling toe te kennen voor de lichamelijke nakomende gevolgen die voortvloeien uit een concentratiekampregime dat de politieke gevangenen werd opgelegd.

Op eigen verzoek van de leiders van het Nationaal Verbond van de politieke gevangenen werden trouwens de aanvaardingscommissies voor politieke gevangenen gekozen, wegens het feit dat die commissies een

sions ont une longue expérience de l'application du statut et sont les mieux qualifiées pour juger des circonstances particulières propres à chaque cas.

Les décisions qu'elles rendront ne comporteront donc aucun automatisme. Elles seront obligatoirement justifiées. Elles tiendront compte de la conformité avec l'esprit du statut, des raisons qui ont provoqué l'interruption ou la cessation de captivité, des conditions de vie endurées par le prisonnier politique pendant ces périodes et de la durée relative de celles-ci par rapport à l'ensemble de la captivité.

Art. 8bis (nouveau).

Insérer un article 8bis (nouveau), libellé comme suit :

« L'article 8, dernier alinéa, de la loi du 29 mars 1967 fixant notamment les modalités de revision des pensions en cas de modification des barèmes d'invalidités est remplacé avec effet à la même date que le texte initial par la disposition suivante :

La revision prévue par le présent article ne peut avoir pour conséquence de réduire le pourcentage d'invalidité antérieurement reconnu ni le montant de la pension fixé sur ce pourcentage d'invalidité. »

JUSTIFICATION.

Le dernier alinéa de l'article 8 de la loi du 29 mars 1967 relatif aux modalités de revision des pensions en cas de modification des barèmes d'invalidité stipule que la revision prévue par cet article ne peut avoir pour conséquence de réduire le pourcentage d'invalidité antérieurement reconnu.

Par cette disposition, le législateur manifestait son souci de protéger l'invalidé contre toute conséquence défavorable que pourrait éventuellement entraîner pareille revision.

Cette clause de sauvegarde devait, à ses yeux, suffire à réaliser une protection qu'il voulait totale.

Cependant, l'Administration a eu connaissance d'un cas au moins dans lequel la demande de revision, bien que donnant lieu à un pourcentage d'invalidité supérieur à celui fixé antérieurement, a paradoxalement, entraîné pour l'invalidé une pension d'un montant inférieur à celui de la pension payée précédemment.

Cette situation découle de l'application de l'article 31 des lois coordonnées sur les pensions militaires concernant le calcul des invalidités multiples et du fait que ces lois prévoient deux taux de pension différents, selon que le fait dommageable s'est produit durant le service et par le fait du service (art. 7) ou durant le service mais non par le fait du service (art. 12), le taux de pension étant dans ce dernier cas inférieur à celui prévu dans le premier cas.

Le présent article a pour objet de corriger l'anomalie dont il vient d'être question, en précisant que le montant de la pension ne peut jamais être réduit à la suite d'une demande en revision basée sur l'article 8.

Il est logique que cette correction soit effectuée *ab initio*.

Le Vice-Premier Ministre et Ministre du Budget,

lange ondervinding hebben inzake de toepassing van het statuut en zij het meest bevoegd zijn om de bijzondere omstandigheden, eigen aan elk geval, te beoordelen.

De beslissingen die zij zullen treffen, zullen dus op geen enkel automatisme gesteund zijn. Zij zullen verplicht moeten gerechtvaardigd zijn. Zij zullen rekening houden met het feit dat de redenen die tot het onderbreken of tot het beëindigen van de gevangenschap hebben geleid, de levensvoorwaarden waarin de politieke gevangene gedurende die periodes heeft verkeerd en de betrekkelijke duur van die periodes in verhouding tot het geheel van de gevangenschap, moeten beantwoorden aan de geest van de wet.

Art. 8bis (nieuw).

Een artikel 8bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

« Artikel 8, laatste lid, van de wet van 29 maart 1967 tot bepaling onder meer van de modaliteiten van herziening der pensioenen in geval van wijziging van de invaliditeitschalen wordt, met uitwerking op dezelfde datum als de oorspronkelijke tekst, door de volgende bepaling vervangen :

De bij dit artikel voorgeschreven herziening mag geen vermindering van het vroeger erkend invaliditeitspercentage noch van het op dat invaliditeitspercentage vastgestelde bedrag van het pensioen tot gevolg hebben. »

VERANTWOORDING.

Het laatste lid van artikel 8 van de wet van 29 maart 1967 met betrekking tot de modaliteiten van herziening van de pensioenen in geval van wijziging van de invaliditeitschalen bepaalt dat de bij dat artikel voorgeschreven herziening geen vermindering van het vroeger erkend invaliditeitspercentage tot gevolg mag hebben.

Met die bepaling gaf de wetgever blijk van zijn bekommernis om de invalide te beschermen tegen elk ongunstig gevolg dat eventueel dergelijke herziening met zich zou kunnen brengen.

Die waarborgclausule diende, in zijn ogen, te volstaan om een bescherming te realiseren die hij volledig wilde.

Nochtans heeft de Administratie kennis gekregen van minstens één geval waarin de aanvraag om herziening, hoewel zij aanleiding geeft tot een hoger invaliditeitspercentage dan het vroeger vastgestelde, voor de invalide, hoe paradoxaal ook, een pensioen met zich heeft gebracht van een bedrag dat lager is dan dat van het vroeger betaald pensioen.

Die toestand vloeit voort uit de toepassing van artikel 31 van de samengeordende wetten op de militaire pensioenen betreffende de berekening in geval van veelvuldige invaliditeiten, en uit het feit dat die twee verschillende pensioenbedragen vaststellen, naar gelang het schadelijk feit zich heeft voorgedaan gedurende de dienst en door de dienst (art. 7) of gedurende de dienst maar niet door de dienst (art. 12), en het pensioenbedrag is in dat laatste geval lager dan dat voorgeschreven in het eerste geval.

Dit artikel heeft tot doel de anomalie waarvan sprake te verbeteren, door de preciseren dat het bedrag van het pensioen nooit mag worden verminderd ten gevolge van een aanvraag om herziening op basis van artikel 8.

Het is logisch dat die verbetering *ab initio* wordt uitgevoerd.

De Vice-Eerste Minister en Minister van Begroting,

A. COOLS.